

Валентин а Петрівна Сторожук

поетеса, прозаїк,
дитяча письменниця,
фольклористка,
краєзнавець

Народилася 28 березня
1996 року в с. Білашки,
Вінницької області в
селянській родині.
Навчалася в Білашківській
восьмирічній школі.
Закінчила з відзнакою
бухгалтерський відділ
Вінницького технікуму
громадського харчування
(1984) та філологічний
факультет Вінницького
державного
педінституту ім. М.
Островського(1988)

Вірші пише з-за шкільної парти, друкується з 1980 року. Авторка понад 10 книг поезій та прози; упорядник багатьох публікацій; редактор, автор передмови чи післямови трьох десятків поетичних, прозових, мистецьких та наукових видань.

Творчість Валентини Сторожук учителі-новатори області вивчають на уроках української літератури. Її вірші поклали на музику композитори Станіслав Городинський, Ральф Мархлевський, Василь Папаїка, Ольга Янушкевич, Володимир Косенко, Дмитро Шевчук, Василь Остапенко.

Казка «Рукавичка» увійшла до компакт-диска «З ведмедиком Клаптиком до школи: Навчально-пізнавальна програма для дітей дошкільного віку», випущеного фірмою «МЕД» у 2007 р. та до однойменного збірника (МПП «МЕД», 2008).

У своєму рідному селі Білашки Сторожук В. П. записала близько 500 прислів'їв і приказок, понад 200 повір'їв, весільний обряд, близько 300 пісень, 70 з яких вийшли окремим збірником «Червона калина, листячко зелене» 1992.

Член Національної спілки письменників України (1998) (належить до Вінницької обласної організації) та Національної спілки

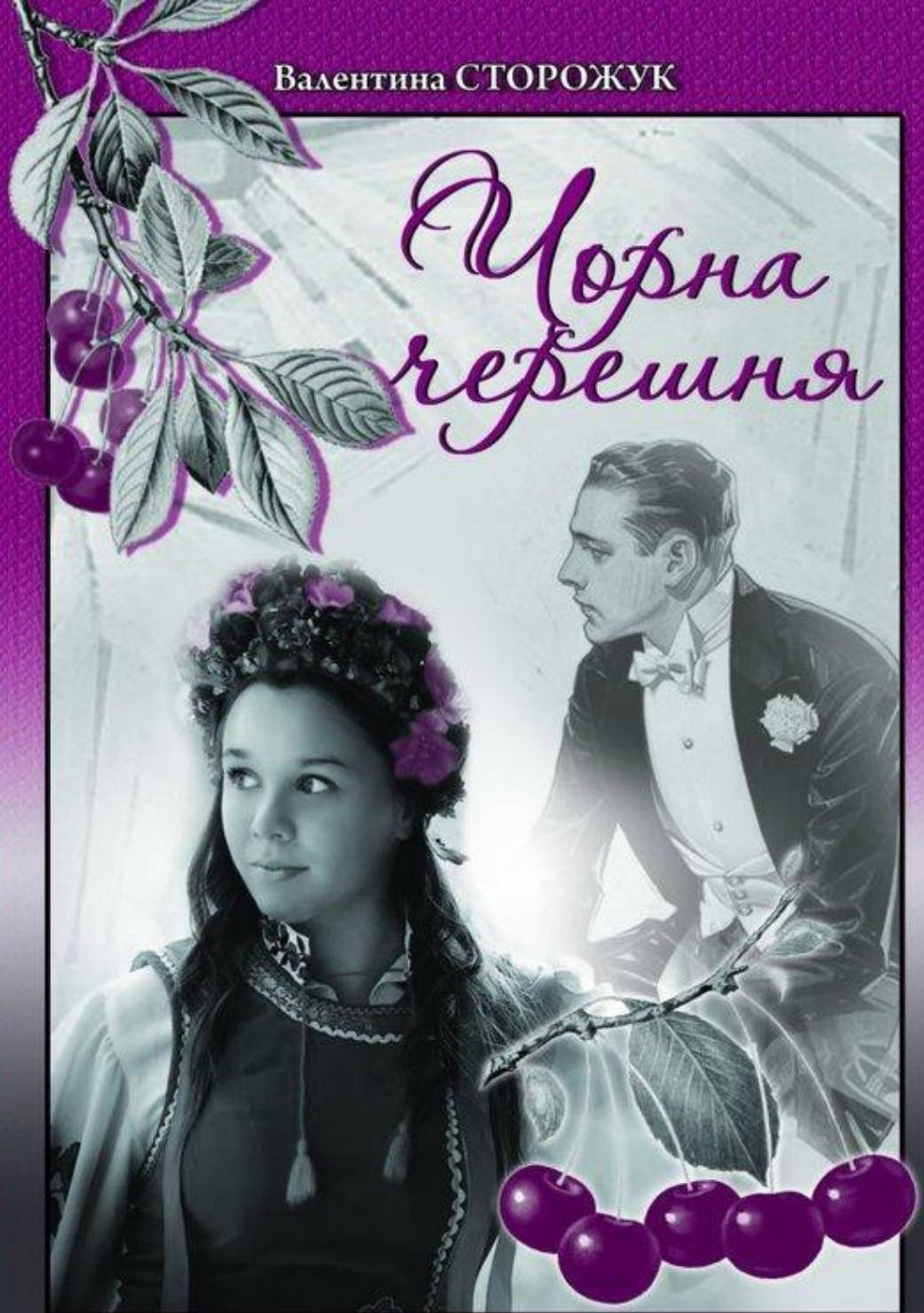
Поетичні збірки:

- «Без тижня рік» ([1990](#));
- «Пам'ять Шипшини» ([1999](#));
- «Дивина» ([2002](#));
- «Сонцепоклонник: поетичний вінок [М. Коцюбинському](#)» ([2002](#));
- «Третя Пречиста» ([2005](#));
- «Зелена Неділя» ([2006](#));
- «Голос трави» ([2010](#)).

Роман:
«Чорна
черешня»
(2011).

Валентина СТОРОЖУК

КНИГИ ДЛЯ дітей:

- «Рукавичка: стара казка на новий лад» ([2005](#));
- «Сосонка» ([2006](#));
- «Рятівник» ([2009](#)).

Поезії Валентини Сторожук увійшли до антологій «Стоголосося: Поетична антологія Вінниччини ХХ століття» ([2002](#)), «Книга про матір: Українська поезія ХІХ-ХХІ століть» ([2003](#)), «Квіт подільського слова: Антологія творів сучасних поетів Вінниччини» ([2006](#), [2010](#)), «Краса України» ([2006](#)), хрестоматії з літератури рідного краю «Подільські криниці. Випуск третій» ([2006](#)), альманахів «Подільське перевесло» ([2008](#), [2009](#)), «Собор» (2008), «Подільські

Нагороди і почесні звання

- Заслужений працівник культури України (2006).
- Лауреат вінницької обласної молодіжної премії ім. М. Трублаїні (1989),
- Лауреат всеукраїнських літературних премій:
 - ім. Михайла Коцюбинського (2000)
 - ім. Є. Гуцала (2002)
 - «Благовіст» (2006)
 - літературно-мистецької ім. Марка Вовчка (2007)
 - ім. М. Стельмаха журналу «Вінницький край» (2010)
 - літературної премії ім. А. Бортняка (2013).

- Âííà áóëà, íàíîâ áíãëíÿ, äàðíà, ³ç ï³ñíàð ðíäëëàñü íà áóñòàð. Èàçàëë ëðäë: «ßê îçâàòüñÿ
 Ãàííà - òí ÿíîíëë çíîäëàðòü â íàáâñàð». Âñü äáíü ñí³âàëà - á³ëÿ ïà÷³ âðàíð³, ãíàóð÷è
 áóñÿòèê ³éóðäé. Âèâíà÷èòü íàéíàððà ó òíð-èàíð³, âð³ðàëëñü ïèíàëèð³ - íàð Ìððäé. Âííà
 æ ñíà³ íà ïðíòîí òàé ñí³âàëà! Íàíîâ àèéíàëà äóðó ç øèàððàëó³ é òáíà³ðèëè øíàëàè
 íàíðàëà... ßê³ ï³ñí³ ïðàââáí³ òà ò³ëð³! Ä³ñòàëàñÿ ÿé äíëÿ íàáâëàãíà - äí ðàðíàíà
 çàáðàëà àñð ð³áíð. Òà ÷íðíó òóñòèó çíÿøè, çíàó Âàííà ðàâ³èà ñíðð³ ïííó áíð.
 Ç³ððàëà: «ßê ïíà÷àòèó - òí òð³ñíó, çàáóðàòü àñ³ äðèçíèè ³æàë³... Èíèè ìèíóñÿ,
 íàáðíóñü ó ï³ñíð, ùíà çàëèðèèñü â ð³áííó ñàë³». ² ïèè èâ³ðóâàëà àèáíà ïàð³ñòü íà
 ääðàâ³ ôèüèèðííó ðÿñíí, íàíîâ àíáíð, áíÿëàñü Âàííè ñòàð³ñòü, òâíðíàè ëðð³ íàíèàëè
 ä³í. Òà íàâ³éøèà äííòà óðàãíàíà, ñíèèàèí òñà, ïí èíèà ïí àíâ³. Òàí, ää ñí³âàëà èàðíèà
 Âàííà, ñüíííí³ - èàðàíèà é ä³-â³-ä³. ² æ³íèà äíð³èàëà àñ³í çóðààëüü: «Ïÿ ïððñòü,
 ëðäè, ã³ðà â³à çàðàç!» Âííè èðóòèèè á³ëÿ ñèðíí³ ïàëüðàí, èð³çü çóàè äèóóí òâ³èàëè -
 ïàðàç. À ùí àæâ íàííèóã³ ò³ «ñòòààè», ùí èíð÷èòüñÿ ï³à íèð àæ ï³âñàëà!
 Õðñòèèñü Âàííà: «Íé, íàíàð ðààè!..» Ç èèü ç÷íðíèà, àííàèèà ³çëÿëà. Â ñàë³
 ñí³âà÷èà â³â³éøèà ïòàííÿ, ï³ñáíü ç ñíáíð àçÿøè è³ëüèàñíò, àíí æ ÷óæèð äíðèàð äí
 ñà³òáíÿ, áí ã³ðà áàçàóóíáí³ñòü çà ïííò. ² ò³ëüèè ïòàøèà ÷àð³áíà èðèèàòà, ùí íàâ³áíí
 çâ³àë³ëÿ àçÿëàñü, è³ðàëà ò³èèè òèæâáíü ç òàòè â òàòó, ³ ÿé ïíñðäè äííðèèè - çàñü.
 «Óí Âàííèà äóðà, - áààè øáíòàëè, - â³ðíàèèè íà òí÷à çà ïððã. - ÿ ï³ñí³ äí ñàððÿ
 ïðííàëèè, ð à ò³, ÿè³ òáíð, - èèðà äëÿ ï³ã».

РИМИ

Люблю добірні спілі рими.
Не тільки власні - в інших теж.
Бо рими - справжні пілігрими:
знайдеш - за світом тільки стеж.
Рятуюсь ними, коли відчай,
але не граюсь жартома.
Жіноча рима й чоловіча.
На жаль, дитячої нема.
А часом втрапить дактилічна,
як рибка золота - у сак...
Вони - як снігурі у січні,
веселки обрус в небесах.

Пишу, коли немає стриму
думкам - розвесненим струмкам,
але дешевому екстриму
їх на поталу не віддам.
Не всидить рима за дверима,
у клітці з дзеркальцем - тим більш:
у неї - тяга незборима
до пущ і неозорих піль.
Натхнення мить неповторима,
за нею - піт і сіль безсонь.
Хтось під вікно прийшов... То рима
пуска метеликів з долонь.